

I

O Patrón vello era bon home,
alternaba contigo
e cos teus ~~compañeiros.~~
^{compañeiros.} ~~compañeiros.~~ Por Nadal
obreiros e burgués, xunguidos
nun xantar de irmandá,
reloucabades acarón do viño.

Erades xente nova. Vós, con folgos;
Il, sen millós pero un camiño:
As relacións humanas a facer
dos homes humildosos cadeliños.....

E morreron os anos
e destes, deches, sudas a cotío
e medraron teus netos
i os fillos dos seus fillos.

Os teus siguen obreiros
co mesmo sino.

Os do Patrón son millonarios ~~XXXXX~~
a destragar pesos a fio

II

O neto do Patrón vello
a teu carón
altivo pasa e teso.

sua noxenta ollada
 mágoate máis
 ca unha labazada.

Finderon os xantares
 da irmandá falsa
 e os risos ledos de antes.

medróu a Sociadé
 - un home é un número,
 un sumando namáis -

Agromaron os xefes
 coma zarrotes
 pera programar leises.

I o Capital bulrento
 tiróu das súdes
 rentabres dividendos.

III

A tua dona xa lavóu
 moitisma roupa de traballo.
 Sodes dous vellos.

As tuas maus deformes apuraron
 os folgos todos
 e o tacto. ...

Por qué che estrana que o Patrón
 queira porte no paro ?

Perdiche a lixeireza,
 rebordache e alasas, meu coitado.

Agora xa non rendes; que estás feito
 un refugallo !

.....

.....